

ZŠ M. Šolleho

Kouřim

PUZZLÍK

Skládačka ze života naší školy

KVĚTEN

2016/2017

Puzzlík v kraji opět první!!!

Květen - měsíc lásky

Kouřimské stezky

Žijeme ve škole...

Stalo se:

20. 4. proběhlo okresní kolo biologické olympiády v Kolíně, na výborném 6. místě skončil T.Chlubna

21. 4. byl celoškolský program Den Země (foto s hasiči)

24. 4. začal sběr starého papíru (do 3. května)

24. 4. proběhly třídní schůzky

26. 4. se konal Mc Donald's Cup pro 1. - 3. třídu

27. 4. Mc Donald's Cup pro 4. - 5. třídu

27.-28. 4. se někteří žáci účastnili přírodovědné soutěže Zlatý list v Zásnukách (foto p. Macháček)

28. 4. se konalo okresní kolo ve vybíjené pro 5. ročník

3. 5. Pohár rozhlasu (atletika pro 6. a 7. ročník)

3. 5. končil sběr papíru

5. 5. proběhlo vyhlášení výsledků krajského kola soutěže Školní časopis a Puzzlík vyhrál ve své kategorii vše!!!

9. 5. se konal přebor škol v orientačním běhu v Praze

10. 5. vyrazil 8. a 9. ročník do divadla v Kolíně na Revizora

10. a 11. 5. navštívili naši školu budoucí prvňáčci z mateřské školy

15. 5. proběhla v Kolíně Pythagoriáda pro 6., 7. a 8. ročník – nejlépe dopadla na 4. místě **Petra Kadlecová** z 6.B, z 8. tříd **Lukáš Novotný** na 5. místě

15. 5. - 17. 5. byli testováni žáci 9. AB z českého jazyka, matematiky a fyziky v rámci celostátních testů

16. 5. Pythagoriáda pro 5. ročník

16. 5. byla pozvaná „Ámosová“ 5.A na návštěvu k paní starostce

18. 5. si žáci pod vedením svých pedagogů připravili vystoupení na školní akademii

22. 5. vyrazily třetí třídy na výlet do Starých Hradů

22. 5. jela na exkurzi do knihovny v Českém Brodě 4. A

25. 5. jsme se fotografovali

26. 5. jela 1. A a 1. B na Kunětickou horu

26. 5. vyrazil turistický kroužek do Polepského údolí

Stane se:

31. 5. pojedou na dopravní hřiště 5. A

31. 5. – 2. 6. dostanou žáci celé školy k MDD zdarma pořad mobilního planetária

2.-4. 6. jedou někteří redaktori Puzzlíku na návštěvu ke spřátelené redakci Druhé patro do Frenštátu pod Radhoštěm

4. 6. má poslední představení KMD - Alenka v kraji zázraků

5. 6. se účastní někteří sportovci Kolínských sportovních dnů, závodí se v atletice a stolním tenise

5. 6. proběhne výtvarný workshop, téma krajina, pro 6. A

6. 6. vyrazí směr JumpPark Praha obě 6. třídy

7. 6. se koná další výtvarný workshop pro 6. B

8. 6. jedou sportovat na KSD florbalistky z 6. - 7. ročníku

8. 6. vyrazí 5. B na výlet do Slatiňan

12.-13. 6. mají výlet devítky- jedou na Lipno

15. 6. dopravní hřiště v Kolíně pro 4. AB

19. 6. odjede na výlet do Loučně 2. AB

20. 6. do Světlé nad Sázavou jede 8. AB

20. 6. vyrazí na výlet do středověku 4. AB - do Semtěže k Čáslavi

21. 6. proběhne divadelní představení Ezopovy bajky pro 2. - 4. třídy

21. 6. poběží běžci – dobrovolníci - ve skále olympijský běh

22. 6. se koná pedagogická rada

22. 6. schůzka s rodiči budoucích prvňáčků od 17.00

od 26. 6. probíhají ve třídách třídnické práce

29. 6. proběhne sportovní den

30. 6. se rozdává vysvědčení a devítky slavnostně zakončí školní docházku na radnici

A MÁME LETNÍ PRÁZDNINY!!!

21. 8.- 25. 8. proběhne příměstský tábor pro žáky 1. stupně

Žijeme ve škole...

Požární ochrana očima dětí

Výtvarné soutěže se účastnili žáci druhých tříd. A úspěšně!!! **Karolína Holubová z 2.B** ve své kategorii získala 1. místo a postupuje do kraje. Krásné!

Puzzlík první v krajském kole!

Letošní krajské kolo soutěže školních časopisů dopadlo pro náš školní časopis Puzzlík opět výborně! Ve své kategorii (2. stupeň) obsadil Puzzlík opět všechna 1. místa! Získal 1. místo za titulní stránku, grafiku, obsah a za celkový dojem! Postupuje tedy do celostátního kola, které proběhne v prosinci (loni jsme byli v celé republice páti). Redakce obdržela drobné ceny (trika, knihy, časopisy). Vyhlášení výsledků se účastnili redaktori Šimon Paclt, Eva Kúsová a Michal Nedvěd.

Jsme první☺

V pátek 5.5. se konalo vyhlášení nejlepšího letošního školního časopisu kraje.

Jako zástupci našeho časopisu jsme jeli já (Mišon), Wewerka a Michal s paní učitelkou Macháčkovou. Vyhlášení se konalo na Vyšší odborné škole publicistiky v Praze 1. Na místo jsme se dopravili autobusem, vlakem a tramvají. Sál byl plný dětí,

řekl bych, že převážně trochu starších než my, a hučelo to tam jako v úle. Než došlo k vyhlášení, mohli jsme navštívit různé workshopy, kde jsme si mohli například vytvořit vlastní titulku nebo jsme si s lektorem povídali o časopise. Možností bylo moc, ale nedalo se to všechno stihnout. „Já si vybral workshop, kde jsme mluvili o tvorbě časopisu, vyměňovali si zkušenosti s ostatními redaktory,

povídali si, jak děláme časopis, jaká máme témata a další,“ říká Michal, další účastník. Pořadatelé se také postarali o to, abychom neměli hlad a žízeň – obstarali pro nás obloženou bagetu, tatrunku a vodu. Pak bylo vyhlášení a my čekali, jak dopadneme.

A náš PUZZLÍK získal 1. místo!!! Dostali jsme diplomy, časopisy, trička a nějaké sladkosti. Byl to prima den a z 1. místa jsme měli fakt radost. Tak ať nám to vyjde i za rok! Konkurence je vysoká, není to jednoduché.

*Text Mišon,
fotografie LMacháčková*

Žijeme ve škole...

Přišlo jaro, a tak sportujeme Pohár rozhlasu

Atletická soutěž Pohár rozhlasu mladších žáků a žákyň se koná každý rok v Kolíně. I tentokrát jsme si tuto akci 3. 5. nenechali ujít.

V běhu na 60 metrů zaběhl **Šimon Kratochvíl** jeden z nejrychlejších časů 8,38 s, dále **Martin Hruška** krásných 8,91 s a **Karel Fišera** 8,64 s. Z dívek byla nejrychlejší naše **Veronika Kučírková** časem 9,38 a hned za ní o rok mladší **Jana Štullerová** 9,43 s. Den pokračoval a s ním přibývalo i skvělých výkonů. **Karel Fišera** skončil na druhém děleném místě ve skoku vysokém výkonem 142 cm. Výborně si vedla i **Adéla Hampejsová**, která byla z děvčat v soutěži nejdéle, její výkon byl 129 cm. **Markéta Švorbová** a **Martina Kulhavá** skončily s výkonem 125 cm. Do dálky se nám také skákalo jedna radost. **Michal Nedvěd** doletěl až do vzdálenosti 372 cm a **Lukáš Kocián** 354 cm. Děvčata na tom byla podobně, **Petra Kadlecová** 360 cm, **Eliška Holá** 354 cm a **Veronika Kučírková** 336 cm. V míčku překonal hranici 40 metrů **Petr Barabáš** výkonem 41,58 m, **Michal Nedvěd** 37,28 m. Dívky házely za hranici 30 metrů. **Adéla Hampejsová** 33,48 m a **Jana Štullerová** dokonce 37,1 m.

Závěr vždy patří dlouhým vytrvaleckým běhům a letos se napětí před běhy dalo krájet. Děvčata se vydala na trať dlouhou 600m a nejrychlejší byla **Martina Kulhavá** výkonem 2:19,66 min a také **Petra Kadlecová** hned v závěsu dosáhla na čas 2:22,5 min. Chlapci běželi 1000 m a naši byli jako žiznivá čára. Absolutně nejlepším výkonem (pomyslná zlatá medaile) vyhrál běh na 1 km **Šimon Kratochvíl** časem 3:23,18 min. Třetí (pomyslně bronzová medaile) náleží **Petru Barabášovi** za čas 3:27,51 min. Zakončení v podání našich chlapců tedy ve velkém stylu.

Celkově se naše dívky umístily na 12. místě a chlapci na 9. místě ze všech zúčastněných škol. Všem reprezentantům děkuji za účast a těšíme se na příští rok!

Text a foto sportovců M. Randíková

* * * * *

Ve školní jídelně se uhrovitý nehezký chlapec přitočí k třídní krasavici s nabídkou: "Když mi dáš pusu, dám ti mobil!" Dívka by si mobil moc přála, a tak ani dlouho neváhá a pod'obaného chlapce políbí. "Tak a teď mi dej ten mobil," vybídne ho. "Dobře, tak si piš 724..."

Žijeme ve škole...

Přebory škol v orientačním běhu 2017

V úterý 9.5. vyrazilo šest orientačních běžců na Přebory škol v OB do našeho hlavního města.

Atraktivní lesopark Řepy byl zaplněn oranžovobílými lampionky, hemžilo se to tu běžci. Největší zážitek pro nás bylo elektronické ražení kontrol pomocí čipů SportIdent. Nikdo se neztratil, a tak hodnotím akci jako úspěšnou! Všem reprezentantům děkuji za účast!

Text a foto M. Randíková a Michal dodává:

Po příjezdu na místo jsme se šli zapsat a obdrželi

jsem každý čip ke kontrolkám, mapu a záznamový lístek. Čipy byly pro nás něco nového. Před startem nám byla vysvětlena pravidla a to, jak fungují čipové kontrolky. Start byl postupný.

Běh byl rozdělen do kategorií chlapci, dívky a podle věku se běžela různá délka. Běhalo se v lesoparku v Řepích. Moje trasa byla dlouhá 2,5km a měla 18 kontrol. Všechny kontrolky jsem objevil. Celou trasu jsem zdolal za 38min a 12sekund a obsadil tak 26. místo ve své kategorii. Filip ve své kategorii obsadil 22. místo, Nela 19. místo, Ema 26. místo, Barbora 46. místo, Lukáš 23. místo, každý ve své kategorii. Paní učitelka běžela také a umístila se na 1 místě! Máme se ještě co učit.

Celkem se závodů účastnilo 426 závodníků ze 45 škol.

Myšák

Kytice - drama

Žáci 6. a 7. třídy se účastnili výjezdu do Kolínského divadla na Erbenovu Kytici. Představení se moc líbilo, jen všichni očekávali známou Polednici, o kterou nás nakonec ošidili, což většinu zklamalo (možná v představení není, protože je všeobecně známá – pozn. red.). Avšak přesto nikdo nezměnil názor, že Kytice byla skvělá. A můj dojem?

Na mne básně působily smutně, ale hlavně magicky a také dost drasticky.

Dody

Podvádělo se tehdy i dnes

Na začátku května celý druhý stupeň vyrazil do divadla v Kolíně na divadelní hru **Revizor**, kterou uvádělo Divadlo Různých Jmen Praha. Autorem divadelní hry je zakladatel ruského realismu Nikolaj Vasiljevič Gogol.

Příběh se odehrává v malém ruském městečku. V městečku očekávají revizora, který má zkontrolovat, jak to v městečku chodí a jaký je tam pořádek. Místo revizora se však objevuje Chlestakov, který prohrál všechny peníze v kartách. Úředníci si myslí, že Chlestakov je revizor, tak se mu snaží pochlebovat, podlézat a snaží se ho získat na svoji stranu. Dokonce ho chtějí dobře oženit. Chlestakov se nejdřív diví, ale pak pochopí, že si ho spletli s někým důležitým. Ale přistupuje na jejich hru, nechá se podplácet a užívá si. Nakonec z městečka narychlo odjíždí a teprve potom hejtmán zjistí, že to byl obyčejný člověk a žádný revizor. Gogol chtěl v této divadelní hře shrnout všechno špatné v Rusku – třeba úplatky - a zároveň se tomu vysmát. Moc se mi líbil představitel Jaromír Nosek, kterého známe z filmu Rebelové.

Nehete

Perlička

**Jak se jmenuje děj, kdy z konečníku odchází výsledný produkt trávení?
Defenestrace. (místo defekace)**

Žijeme ve škole...

Do pravěku do Mladé Boleslavi

Přesněji do templářského paláce Templu, kam se 5. B a 3. C vydala 21.4., v době Dne Země.

5.B už tu jednou byla na prohlídce muzea v paláci. Tentokrát jsme šli na parkán (něco mezi balkónem a zahradou), kde byla dvě „archeologická“ pískoviště. V jednom jste mohli nalézt dvě kostry člověka a ve druhém střepiny nádoby z doby Keltů. Také jsme si mohli oštěpem zaházet na dřevěná zvířata, nebo si pustit skleněnku bludištěm. Úplně ke konci byly v pískovišti se střepy rozházené hliněné placičky s ornamenty, které jsme si mohli nechat, pokud jsme si je vykopali. A ještě suvenýry a hurá zpět do Kouřimi.

Wewerka

Fotíte rádi?

Je skvělé, že se každý rok najde několik fandů do focení, kteří se účastní školní fotosoutěže. Letos se sešlo přes 100 fotografií dětí i pedagogů s tématy: Detail přírody, Lidé kolem nás, Mazlíčci a Příroda.

Vítězné fotografie (první 3 místa v každé kategorii podle hlasování žáků a pedagogů školy) jsou od **Karolíny Jirů z 6. A, Kláry Fialové z 6. B, Alexe Bála z 8.A** v kategorii Detail přírody.

Od p. učitelky **Hany Borové** v kategorii Lidé kolem nás (málo fotografií, pouze 1. místo).

Od **Tomáše Waschinger z 6. A, p. učitelky Kolpakové** a opět **Alexe Bála** v kategorii Mazlíčci.

Od **Alexe Bála, Michala Nedvěda ze 7. tř., Kláry Fialové z 6. B** v kategorii Příroda.

Absolutním vítězem se stal **Alex Bálek**, jehož fotografie získaly celkem nejvíc hlasů. Některé fotografie byly zaslány do soutěže kolínské knihovny a přesto, že se neumístily mezi prvními, staly se součástí výstavy v knihovně. Jedná se fotky **Matěje Drahoty z 9. A, Marka Čejky z 9. A a Kamily Holé z 9. A**.

**Fot'te na další, už pátý ročník.
Těšíme se na výstavu!!!**

**Text M. Bílková,
fotografie Alex Bálek (Kočka)
a Karolína Jirů (Hory)**

* * * * *

Žijeme ve škole...

Sbíráme a třídíme

Ve dnech 24.4. - 3.5. 2017 se na naší škole konal již tradičně sběr starého papíru a kartonu.

Na první pohled bylo znát, že se letos sešlo obrovské množství sběru. Podle nahlášených čísel jsme nasbírali 13 tun (doufejme, že toto číslo naváží i ve sběrně, protože realita bývá často jiná).

Všem, kteří se do této akce zapojili, moc děkujeme!

Bohužel jsme na nákladní vůz nedostali všechny kartony, i tak odjížděl s pořádnou papírovou čepicí. Karton schováme na podzim!

Přestože byla akce úspěšná, něco se úplně nepodařilo.

Také letos sbírání papíru někteří pojali jako zbavení se odpadu z domácnosti a pytle plné „bordelu“, včetně věcí, které do sběru rozhodně nepatří, toho byly důkazem.

Spousta balíčků byla nedostatečně svázaná a některé byly tak těžké, že je nezvedli ani nejsilnější chlapci. Polovinu papíru jsme proto museli přeskládat do krabic, to nás dost zdržovalo.

Prosím rodiče, uvědomte si, že sběr nakládají vaše děti, bylo by lepší připravovat menší balíčky a dobře svázané. Ušetřili bychom si mnoho dřiny!

Velké díky patří všem, kteří sběr pomáhali nakládat, byla to opravdu namáhavá práce. Děkuji žákům z 9. A, chlapcům z 9. B a dalším pomocníkům z 8. tříd, byli jste výborní! Z výtěžku se tradičně platí školné pro Moline z Keni.

M. Hampejsová

Výsledky - nejlepší sběrači školy:

1. místo	Adam Břečka	2. B	784 kg
2. místo	Nela Sznepková	3. B	711 kg
3. místo	Eliška Janáková	2. B	610 kg

Výsledky podle tříd:

1. místo	2. B	3008,5 kg	(Adam Břečka 784)
2. místo	3. B	1687,9 kg	(Nela Sznepková 710,7)
3. místo	2. A	1045,0 kg	(Jakub Smejkal 219)

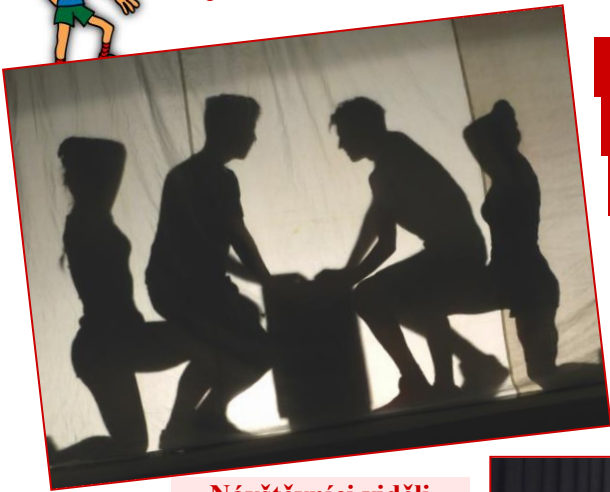
Dále:

4.	6. B	1032,2 kg	(Eliška Švejsová 260)
5.	8. B	940,0 kg	(Krásová Kateřina 270)
6.	3. A	777,3 kg	(Vaverová Elen 223)
7.	3. C	644,5 kg	(Matěj Šťastný 146)
8.	9. A	639,0 kg	(Jan Bug 250)
9.	1. A	602,5 kg	(Marek Hetzendorf 165)
10.	5. A	541,0 kg	(Adéla Poláková 223)
11.	4. A	531,5 kg	(Kateřina Skořepová 160)
12.	4. B	504,0 kg	(Iveta Tibulevská 193)
13.	5. B	456,0 kg	(Aneta Milerová 110)
14.	8. A	345,5 kg	(Bára Kociánová 83,5)
15.	7. tř.	335,0 kg	(Petr Vlček 130)
16.	6. A	210,0 kg	(Karolína Jírů 135)
17.	1. B	42,0 kg	(Marek Kaše 22)

Žijeme ve škole...

Nadšení a velká pestrost vystoupení

Ano, to byla letošní akademie. Byla výjimečná i tím, se zapojily do nacvičování svých čísel většinou celé třídy.

Návštěvníci viděli nejen taneční a pěvecké vystoupení, ale také divadlo, stínové divadlo, gymnastické cvičení, streetdance...

Přípravě věnovali děti a pedagogové týdny a výsledek stál za to!

Poděkování patří všem, speciálně devítkám, které měli akci „na triku“.

A dojmy z 9.B?

Každý si našel, co se mu líbilo nejvíc, ale tato hodnocení mluví za vše:

Na akademii

se mi nejvíc líbila atmosféra a při generálce podpora spolužáků z jiných tříd.

Pro nás z 9. B to bylo skvělé rozloučení se školou.

Líbila se mi ta úžasná atmosféra.

Byla vidět obrovská dřina všech tříd a samozřejmě i učitelů.

Nečekala jsem, že přijde tolik lidí.

Žijeme ve škole...

20. listopadu:

Toto datum vyhlásila OSN za Světový den dětí v roce 1954 a měl být dnem všech dětí všeobecně. U nás se tradičně slaví jen 1. června.

Mezinárodní Den dětí

Víte, že Den dětí můžete slavit třikrát v roce? **23. dubna:** Tento den se slaví jako Den dětí v Turecku už od roku 1920, dokonce je státním svátkem. To znamená, že děti nemusí do školy!!!

1.června: Se slaví Mezinárodní den dětí, u nás od roku 1950. Původně byl nazýván Den pro ochranu dětí a vznikl mimo jiné i jako připomínka dětských obětí za války v Lidicích v roce 1942 a v jednom městě ve Francii.

My si svůj svátek užíváme hrami a dárky. Ale nezapomínejme, že by měl být hlavně připomínkou dětí, které se nemají dobře jako my a potřebují pomoc. A je úplně jedno, v jaký den to bude, čím častěji tím lépe.

Dody

**MILÉ DĚTI,
VŠE NEJLEPŠÍ!!!**

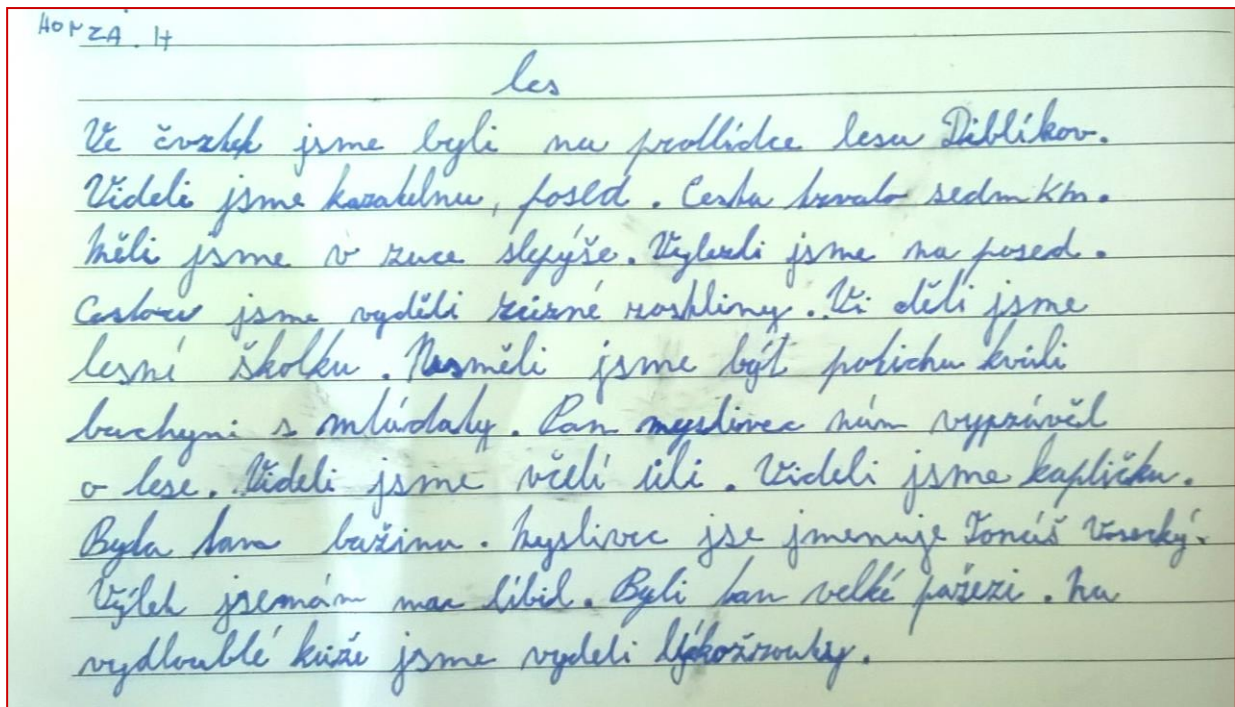

Žijeme ve škole...

Lesem křížem krážem

Ke Dni země jsme se celá třída vypravila na procházku do lesa za doprovodu myslivce Tomáše Voseckého. Děti se řádně oblékly a s baňohy na zádech vypochoďovaly před školu. Tomáš nás protáhl částí, které se říká Díblíkov. V lese jsme plnili různé úkoly. Prohlédli jsme si slepýše, poznávali stromy a řekli si, co je to

lesní školka. Děti měly mnoho otázek, zajímaly se o značky na stromech, kterými si lesníci označují stromy. Viděli jsme kazatelnu, vylezli jsme si na posed a dokonce jsme viděli krmelec pro bažanty zásyp. Výšlap byl dlouhý 7 km a všichni jsme to ušli s lehkou nohou. Děkujeme tímto našemu průvodci a těšíme se na další setkání.

Naše putování za přírodou pokračovalo

Další týden jsme jeli na exkurzi do Nové Vsi III. ke Kündlům. Zde na nás čekala maminka Lukáše. I když nám počasí nepřálo a drobně pršelo, dobrá nálada nás neopustila. Když jsme si odložili zavazadla, nemohli se vynadívát na spoustu zvířat a taky jsme dostali všichni úkol. Paní Kündlová si pro nás všechny připravila malý kvíz plný otázek. K mému překvapení jsem testík dostala i já, učitelka. Uf, to bylo

namáhavé, třeba napsat všechny druhy slepic :-), pro jiné bylo náročné najít záchod či napsat název malých prasátek od divokého prasete. Víte to? Jsou to pyžamáci. Opekli jsme si buřty a zahráli na honěnou a hurá domů. Výlet byl opravdu skvělý a tímto děkujeme paní Kündlové za organizaci a paní Bergrové za pomoc.

IV. A a Martina Křížová

* * * * *

„Dej mi pusu, prosím, jen jednu,“ žadoní kluk před dveřmi dívky. „Zbláznil ses? Někdo nás uvidí, ani náhodou!“ „No tak, prosím!“ „Ne a ne!“ „Když já tě mám tolik moc rád, prosím, jen jednu pusu, vždyť už stejně všichni spí!“ „Ne, vážně to nejde!“ Vtom sejde po schodech sestra dívky a říká: „Táta povídal, ať mu dáš tu pusu, nebo mu ji mám dát já, ale hlavně už ať se přestane opírat o ten zvonek!“

Žijeme ve škole...

Návštěva u paní starostky

Minulý týden přišel dopis. Poštou. Na mé jméno. Trochu jsem se lekla. A v něm – zcela nečekaně – pozvání pro celou 5. A od paní starostky na kouřimskou radnici. To bylo radosti. V dopise stálo, že nás paní starostka Zuzana Čiháková zve na besedu na téma Úžasné děti a skvělá paní učitelka. To by šel každý. A tak jsme se pečlivě připravili – domluvili jsme se, že na takovou oficiální návštěvu zvolíme zcela oficiální oděv – děvčata si vzala šaty a střevíce, kluci košile a kalhoty. Vypadali jsme jako profíci a moc nám to slušelo.

Paní starostka nás přivítala s úsměvem na tváři. Každému podala ruku a zasedli jsme ke kulatému stolu, jako by mělo probíhat nějaké jednání. Dostali jsme mnoho pochval za to, že jsme v Praze na Zlatém Ámosovi vzorně reprezentovali nejen naši školu, ale také naše městečko. Jako opravdu sladkou tečku jsem dostala náramný dort s logem Zlatého Ámose, děti dostaly malé jednohubkové písmenkové dortíky a ještě ke všemu tři láhve Rychlých špuntů, které jsme hned slavnostně otevřeli a po vyřčení přání s chutí vypili. Do dna.

Vraceli jsme se s výbornou náladou. Zase jsme zažili něco nového. Něco krásného. Znáte někoho, komu není příjemné, když ho druhý chválí? A my dostali tolik pochval a slyšeli tolik hezkých slov.

Je to prima být učitelem. Je prima být mezi milými dětmi. Je prima pracovat s přátelskými kolegy, v krásném městě. A taky je prima cpát se ve škole báječným borůvkovým dortem.

Děkujeme, paní starostko!

Text a foto Hana Kolpáková a spol.

* * * * *

Žijeme ve škole...

Každý týden malinko jinak

Před třemi týdny jsem si říkala, že máme posledních devět týdnů do konce školního roku a že je ve třídě nuda. Tak mě napadlo alespoň trošku si zpříjemnit čekání na prázdniny. Každý týden bude něčím zvláštní. Začala jsem přemýšlet, odkud začít. Nakonec to bylo velmi jednoduché.

Týden č. 1 – Modrý týden. Úkol zněl - každý den mít na sobě co nejvíce modré barvy. Byl to krásný pohled do blankytné třídy.

Týden č. 2 - Týden dobrých skutků. Děti byly vskutku originální! Byla jsem trošku protiva, a tak jsem rozeslala rodičům maily, ať děti maximálně využijí, protože dobrý skutek je nade vše. A tak děti dobrovolně luxovaly, sekaly zahradu, venčily psy, hlídaly mladší sourozence, pomáhaly, komu se dalo...Paráda. I já jsem se snažila. Přestože nesnáším vaření, uvařila jsem doma segedínský guláš. Kdo mě zná, ví, že to byl dobrý skutek minimálně za deset bodů.

Týden č. 3 - Vezmi si s sebou do školy to, co nikdy nenesíš. Nápaditost dětí nezná mezí, ve škole se objevilo hodně netradičních věcí – Verča si přinesla peřinu, Nikolka přišla do školy v pyžamu, Marťas měl fotbalové štlupny, Fíla na ruce obvaz,

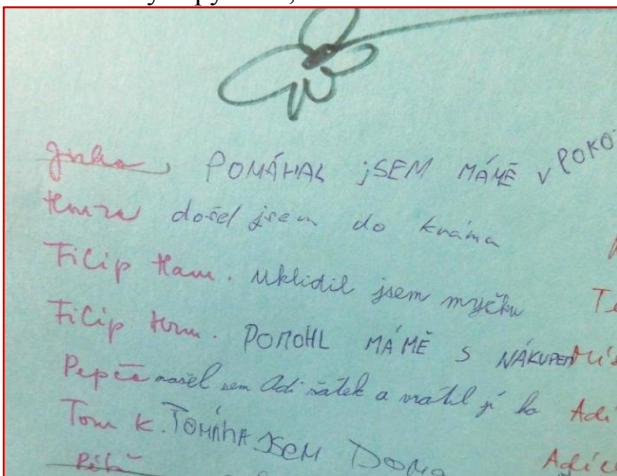
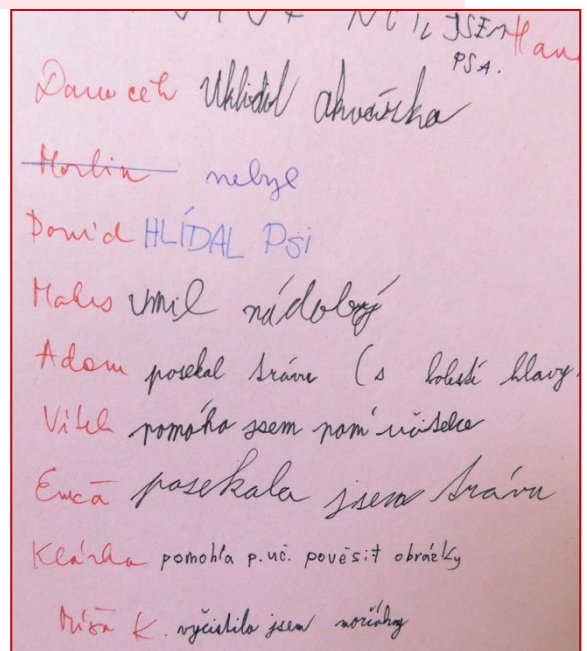
děti přinesly hromady plyšáků,

polštářů a dalších věcí, které normálně zůstávají doma. A taky v pátek na jednu hodinu pod mým stolem ležel pes Albert, protože jestli něco do školy opravdu nepatří, tak černobílá chlupatá potvora milující děti a drbání.

Týden č. 4 - Písničkový týden – každý den začínal novou písničku. Děti pracovaly v pěti skupinách - každá skupina naučila ostatní děti svou písničku.

Další týdny jsou ještě před námi. Já už vím, co nás čeká, ale nechci nic prozrazovat. Takže pokračování příště.

Hana Kolpaková za 5.A

Zajímáme se o své okolí...

5 tipů na pěší stezky v okolí Kouřimi

1. Modrá

Modrá stezka patří mezi ty nejzajímavější. Z kouřimského náměstí vede přes Strašík do Toušic a pak přes Doubravčany a Davidkov kolem Vavříneckého rybníka (který je největším na Výrovce) do Hatí. Nejzajímavější je, že stezka vede malebným údolím Výrovky a prochází zdejší přírodní lokalitami. Celou ji můžete projet na kole. Měří kolem 15km.

2. Žlutá

Pokud nechcete až do Hatí, vydáte se po modré a z Toušic se od modré odděluje žlutá stezka. Ta vede přes kamenný most nádherným lesem do Záspek. Zdejší bažantnice stojí také za podívání. Je to asi 9km.

3. Fialová

Městem prochází a vede z Kouřimi směrem na nádraží, do Zárybníku a přes Klášterní Skalici, Vrbčany do Chroustova a Chotutic. Víceméně vede souběžně s kouřimskou vlakovou tratí a na její trase leží přírodní rezervace Chroustovská stráž.

Po cestě se můžete zastavit i v zámku v Radimi. Výhodou je, že pokud se unavíte, sednete na vlak a můžete se vrátit do Kouřimi vlakem. Stezka vede i na druhou stranu směrem na Ždánice.

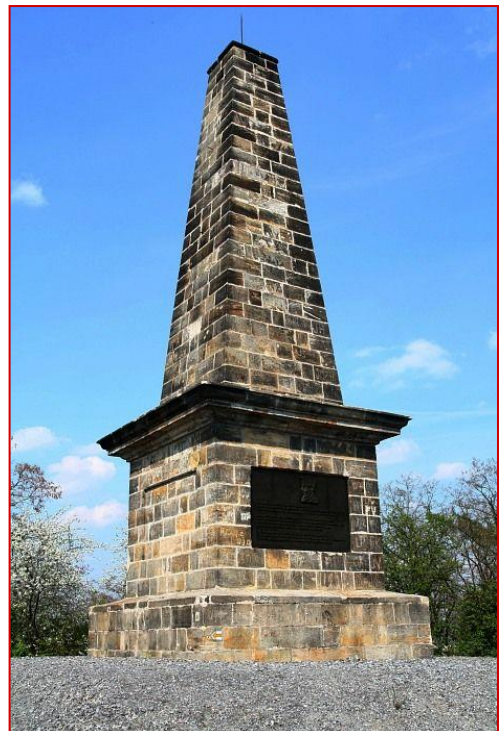
4. Stezky kolem Voděradských bučin

Nedaleko od Kouřimi kolem jevanské a vyžlovské soustavy rybníků se rozkládají Voděradské bučiny, kterými prochází řada stezek a cyklostezek. Za výlet zdejší romantická krajina určitě stojí.

5. Žlutá okolo Kolína

Žlutá stezka je pohodlnější a není tolik náročná. Šlápnete do pedálu v Radovesnici I. a při výjezdu na Křečhoř se dostanete k památníku bitvy u Kolína. Na protějším kopci se nachází druhý památník k této události. Ten uvidíte v zimním období z hlavní cesty, když ze stromů opadají listy. **Tak hezkou cestu!**

Text Jonáš, foto z internetu

Zajímáme se o své okolí...

Návštěva Legiovlaku byla plná zajímavostí

V polovině května jsme navštívili Legiovlak v Kolíně. Nachystal si pro nás plno překvapení.

Průvodce v dobové uniformě nás provedl vlakem, kde čeští legionáři přebývali během bojů o carský poklad a transsibiřskou magistrálu (1918-1920). Takový vlak měl ve vozech stáje, obytné vagony pro vojáky, kuchyň, kovárnu, obrněné kulometné hnízdo nebo dokonce nemocnici, ve které se vojákům dostávalo lepší lékařské péče než v tehdejší Československu. Zaujala nás poštovna, která spolehlivě a v rekordním čase doručila přes 4 miliony zásilek ze Sibíře až do Čech (kromě tří balíků, které se utopily ve Středozemním moři), o tom se dnes České poště může jenom zdát. V posledním vagonu jsme si mohli nechat vyhledat našeho předka v databázi www.legiosto.com. Stačí znát jméno a místo narození legionáře. My jsme se dozvěděli mnoho podrobností o našem prapradědečkovi legionáři a o cestě jeho pluku napříč Ruskem. Vlak na kolínském nástupišti stál 10 dní a těšil se velké návštěvnosti. Určitě, jestli budete mít někdy možnost, jděte podívat!

Jonáš

(legie za 1. světové války byly vojenské jednotky československého odboje, které bojovaly v zahraničí, nejvíce jich bylo v Rusku, pak ve Francii a Itálii- pozn. redakce)

LEGIOVLAK

Československá obec legionářská a Nadační fond Legie 100 v Praze dovoluje pozvat na unikátní expozici

Praha	1.7. - 22. 8.
Mlada Boleslav	23. 8. - 12. 9.
Liberec	15. 9. - 27. 9.
Martina v Krkonoších	2. 10. - 18. 10.
Jaroměř	20. 10. - 5. 11.
Hradec Králové	7. 11. - 19. 11.
Brno	20. 11. - 26. 11.

Replicy legionářských vagonů z let 1918-1920, kdy českoslovenští legionáři ovládli Sibír
Prezentace v krajských městech
 květen-září: všední dny 8-18 h, víkendy 9-19 h
 říjen-listopad: všední dny 8-16 h, víkendy 9-16 h
 Program pro školní kolektivy zdarma, historické techniky a mnoho dalšího
www.legiovlak.cz

České dráhy, SŽDC, Cargo

Expozice Legiovlaku zajišťuje předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Jan Hamáček

Víte, jak být ideálním párem?

Nedávno jsem vyrazil do Žižkovského divadla Járy Cimrmana na přestavení **IDEÁLNÍ PÁR** autorky **Anny Burzyňské**. V hlavních rolích se představili populární herci **Kristýna Leichtová** a **Marek Adamczyk**. Hru upravil a **režimoval Adam Kraus**.

Přestože se jednalo o takzvanou hořkou komedii, tak se mi představení hodně líbilo a dost jsem se u něj pobavil. A o čem to vlastně bylo? Dva mladí lidé se zdají být na první pohled ideální pár, ale pouze tehdy, když jsou oba pořád v práci a vlastně spolu žijí jen pomocí vzkazů na telefonu. Když se ale potkají spolu doma a mají prožít společnou volnou neděli, tak zjistí, že si vlastně nemají co říct. Celý den se snaží potom přijít na to, jak se spolu zabavit a naučit se trávit spolu volný čas. Také se snaží přijít na to, jak žít jako normální pár. A

jak to vyřeší? To prozradit nemůžu, to chce vidět a zažít.

Text Alex, foto ze stránek představení

Zajímáme se o své okolí...

Užili jsme si Svojsíkův závod

Druhý víkend v měsíci se konalo v Plaňanech okresní kolo Svojsíkova závodu.

Kdo by nevěděl, co to je Svojsíkův závod, tak to je skautský závod - soutěžíte ve skautských dovednostech. Ale není to jen o tom udělat všechno sám, taky musíte umět spolupracovat. Letos se zúčastnilo víc jak 120 lidí ve 21 oddílech a z toho bylo 11 holčičích a 10 klučičích. Přijíždělo se už před osmou ráno a první skupina vyrážela do terénu v půl deváté. My kluci jsme vyráželi jako 17. ve 12:30. Procházeli jsme deseti stanovišti s různými tématy. Nejhorší byla pro nás asi zdravotní, jako vždycky☺. Ale vyzkoušeli jsme ještě převážení ohně v kolečku, skautské znalosti, poznávání značek a rozmisťování na jejich správné místo atd.

Čenda a Miša

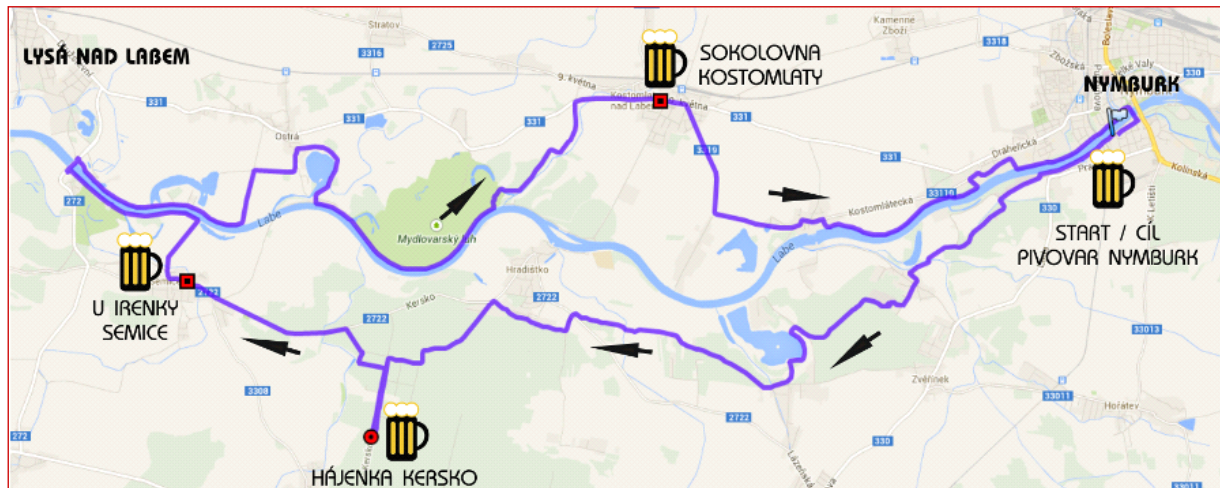
Postříženský cyklootvírák - honba za klobásami

Tento program se konal letos 6.5.2017.

Jak už z názvu vyplývá, trasa se jezdí pouze na kole, vede celou dobu po rovině, měří něco kolem 40km. Na startu dostanou účastníci podtáček, na kterém má každý číslo s razítkem: „Pivovar Nymburk“, neboť ten akci pořádá. Po cestě cyklisti nasbírají 4 razítka s názvy různých hospod, které jsou na mapě a kde se čepuje nymburské pivo (a podávají se klobásy).

Více informací najdete na www.cyklootvirak.cz

Text Čenda, mapa trasy z internetu

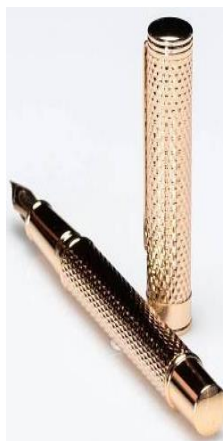

Přijímačky? To byly nervy!

Letošní povinné přijímačky dopadly téměř u všech dobře, více než 90 procent žáků se dostalo, kam chtělo. Miša Olivová z 5. A se podělila se svými dojmy.

Přijímačky pro 5. ročník se psaly 18. 4. a 20. 4. Přihlásila jsem se na gymnázium v Kutné Hoře a v Říčanech. Psala jsem přijímačky s Klárkou Drahotovou.

Když jsem přišla do budovy gymnázia v Kutné Hoře, tak jsem byla uchvápená malbami na stěnách a akváriem s mořskými řasami a kameny. Na akváriu byly popsány všechny druhy ryb. Ve třídě, kde jsem měla psát přijímací zkoušky, nás paní učitelka, která nám měla dát testy, řekla, kam si máme sednout podle abecedy. Upozornila nás, kdy začneme a kdy skončíme a abychom si hlídali čas. Přišlo mi, že tam bylo mnohem víc kluků než holek.

Když jsme začali s testy z matematiky, tak mně to ze začátku přišlo hrozně lehké, ale postupem času mi test přišel těžší a složitější. Po skončení testu z matematiky jsme měli dvě hodiny přestávku, než začal test z češtiny. Čekání na další test bylo příliš dlouhé, už jsem to chtěla mít za sebou. S češtinou jsem začala v 11:50 a končila ve 12:50. Čeština byla pro mě stejně těžká.

Když jsem skončila, tak jsem nebyla se svým výkonem moc spokojená, ale nakonec jsem se dostala a to jsem moc ráda.

Oliva

Zajímáme se o své okolí...

Nejprve jsem si oblékl drátěnou košili, která vážila 14 kg. Následovala bavlněná kukla, na ní drátěná a na to kovová helma. Do ruky jsem dostal štít a do druhé meč - pod tím vším mi poklesla kolena. Celá zbroj váží kolem 40kg! Nebylo lehké „být vojákem“.

Další den jsme se rozhodli navštívit Boubínský prales. Procházka přírodou byla moc pěkná, ale prales jsem si představoval úplně jinak. Viděl jsem jen popadané stromy, které byly porostlé mechem. Moc mě to zklamalo. Zaujaly mě jenom „chůdové“ kořeny. Byly to kořeny rostoucí nad zemí.

Na závěr jsme se byli podívat na jezerní slatě = rašeliniště. Je to jedno z nejchladnějších míst České republiky - průměrná roční teplota se pohybuje okolo 1 - 2° C. Šumava je moc pěkná a doporučuju se tam jet podívat.

Text a foto (rytíř) Mišon

Toulání Šumavou

O prodlouženém květnovém víkendu jsem byl s rodinou na Šumavě. Ubytování jsme byli v penzionu a vyráželi odtamtud na výlety.

Navštívili jsme hrad Kašperk, kde probíhaly slavnosti Karla IV. a jeho družiny. Dostalo se mi báječně příležitosti vyzkoušet si tehdejší zbroj.

Želvy na Sadské

Dopoledne jednu neděli na začátku května bylo hezky, tak jsem šel s rodiči na procházku se psem na Sadskou.

Jdu a najednou! Ve vodě vidím želvu a o kousek dál druhou. Měřily asi 20 cm a z boku na hlavičce měly červené proužky. Když jsem přišel domů, na internetu jsem zjistil, že úplně stejná želva stojí kolem deseti tisíc a že jediná česká volně žijící želva je želva bahenní, z toho usuzuji, že tyto do vody někdo vypustil. Ať úmysly majitele byly dobré nebo špatné, želvy ve velkém prostředí působily spokojeně.

Text a foto Mates

Na procházce si malé děvčátko zvědavě prohlíží těhotnou paní. „Vy máte v bříšku miminko?“ ptá se se zájmem. „Ano,“ odpoví paní. „A máte ho ráda?“ „Ano, velice.“ „Tak proč jste ho sežrala?!“

Zajímáme se o své okolí...

Den záchránářů v Kolíně se vydařil

Na Den záchránářů jsme se vypravili 8. května.

Den záchránářů probíhá na několika místech Kolína, můžete tu vidět ukázkou policejního zásahu, lékařskou sanitku a její vybavení, práci psovodů, vyprošťování z nabouraného auta, anebo vojenskou techniku. My se vydali do firmy AVE, která se stará o odvoz odpadu. Povezili jsme se na zadní stupače popelářského vozu, svezli se čistěčem vozovky, zkusili, jak se dojí kráva (nebyla živá našťestí),

umotali a upekli si housku, soutěžili ve slalomu z popelnic a absolvovali jiné zajímavé soutěže, které tu pro děti byly připravené, a ne jenom pro děti, i dospělí si některé věci vyzkoušeli. Byl to hezký a soutěživý den.

Text a foto Fífa a Myšák

Sázeli jsme keříky

Na den otevřených dveří do školního lesního podniku v Kostelci nad Černými lesy jsme zavítali 13. května.

Průvodci nás provedli po celém areálu a pověděli nám zajímavé informace. Viděli jsme, jak se řízkují a roubují stromy a keře, vyzkoušeli jsme si, jak se sází na sázecím stroji. Měli tam nastavenou nejnižší rychlost a i ta pro nás byla dosti rychlá. Dost nás to bavilo, ale celý den bych to dělat nechtěl. Ukázali nám strom metasekvoj čínskou, která rostla ve třetihorách, byla považována za fosílii a teď roste i v Průhonickém

parku a v ZOO Lešná. Je to jehličnan, který je opadavý, dorůstá až do 30m.

Celý areál je velký asi 6900ha, pěstují zde přes 2milióny sazenic - 500druhů o 2000 kultivarech. Nakonec jsme si zasadili keř, který jsme si vybrali, a ten jako dárek si odnesli domů. V celém areálu bylo hodně lidí a moc se nám tu líbilo.

Myšák a Fífa

* * * * *

Hurvínek šel na očkování a křičí přes celou ordinaci.

Spejbl ho uklidňuje: „Hurvajš, nekřič, vždyť ani nevíš, proti čemu tě očkují.“

„Vím. Proti mé vůli!“

Spejbl vyčítá Hurvínkovi:

„Teda Hurvajš, to od tebe bylo ošklivé! Mánička ti upekla bábovku a tys jí rozbil okno kamenem!“

Hurvínek si jen odkašle: „To nebyl kámen. To byla ta bábovka.“

Hurvínek se ptá Máničky: „Máni, dáš mi prosím tě nějakou naší společnou fotku, jak se koupeme v moři?“ „Ale jistě, Hurvínku, na co ji potřebuješ?“ ptá se pyšně Mánička. „Do školy, kluci ze třídy mi nevěří, že mám fotku s velrybou, cha chá.“

Jaký to má smysl, celá tahle válka

(Povídka zaslaná do literární soutěže Prostorem a časem 1. světové války, kde se její autor Marek Čejka probojoval mezi 5 oceněných z celé republiky!!!)

Je časné ráno. Namačkaní v zákopu čekáme. Zdá se mi, že poslední týden se pořád a pořád jen někde mačkáme. Na lodích, jež nás dopravily k pobřeží, to ještě nebylo tak strašné, ačkoli jsme si také stěžovali. Mám pocit, že je to snad něčí úmysl a ten někdo se tím musí nevýslovně bavit - vždy, když si stěžujeme na nedostatek místa, dostaneme se někam, kde je to ještě horší; lodě, baráky, auta a teď ty zpropadené zákopy.

Neustále se stupňující natěsnanost nám již začíná lézt na mozek, neboť každý má na mysli, kde skončíme potom, když již nyní jsme rádi, že se můžeme nadechnout. Ale i přes tohle všechno to tady není tak hrozné - pořád jsme v relativním bezpečí a nejsme na dostřel Němců.

Ale to se má za pár okamžiků změnit. Již pouze několik minut nás dělí od povelu, který vyšle první vlnu do útoku za účelem získat zpět další kus pole. V první vlně jsem i já a můj bratr.

Bratra mám mladšího o dva roky. Když jsme odcházeli, musel jsem matce slíbit, že se o něj postarám. Bohužel matka neví, jaký je to chaos, když stojíme v zákopu, hlava na hlavě, všichni stejně uniformovaní - to se pak těžko poznává, kdo je kdo, i když jde o vlastního bratra.

Je to tady.

Zaslechli jsme povel k útoku, tak se s puškami v rukou sápeme ze zákopu. Vzpomínám si na cvičiště - tam nás učili všelijaké formace a seskupení. To je nám nyní k ničemu, protože v praxi se to jednoduše nedá uplatnit. Každý si představuje bitvu jako tisíce mladých mužů v nažehlených, krásně čistých uniformách, kteří pochodují do rytmu přes zelená pole zalitá sluncem a kteří získávají čest a nehynoucí slávu pobíjením nepřátel.

Ale my se teď prostě snažíme dostat na druhou stranu přes kus močálu a při tom zabít co nejvíc těch z druhé strany a při tom se nenechat zabít od nich. Běžíme a proplétáme se mezi různými překážkami na cestě. Všechno jde podle plánu.

Tedy alespoň prvních pár vteřin. Poté nepřítel zahajuje palbu z kulometů a pušek. Je to pro mě v první chvíli šok, ale i přesto zastavit nelze. Prostě běžím dál a po zhruba tisíci vypálených projektilích nepřítelem ohlušující rány ignoruji. Co ale ignorovat nelze je všudypřítomný křik spolubojovníků.

Nepřítel zahajuje minometnou palbu. To je něco úplně jiného než kulometry. Pokud muže vedle vás zasáhne projektil z pušky nebo z kulometu, vnímáte to úplně jinak, než když někoho několik stop od vás rozerve mina na kusy. Každopádně i tak pokračuji dál, překračuji mrtvá těla a snažím se běžet, ačkoli je to pořád a pořád obtížnější. Bahno, které nám bylo na začátku po kotníky, je nám nyní téměř po kolena, tudíž jakýkoli rychlejší pohyb je velmi obtížný. Ohlédnu se. Zdá se to jako věčnost, co jsem se vysápal ze zákopu, ale při pohledu zpět vidím, že jsem urazil jen velmi zanedbatelnou vzdálenost.

Také vidím něco jiného a mnohem horšího - stovky nehybných těl, přes která běží další a další vojáci, kteří jsou stále součástí první vlny. A taky zahlédnu Petra, mého bratra, jak pochoduje pouze pár stop ode mě. Rozbíhám se k němu. Jsem již téměř u něj. Pokud tady máme zemřít, tak ať alespoň odejdeme společně.

Vyměňujeme si krátký pohled, který znamená, že jsme v tom spolu, jako praví bratři. V jednu chvíli si říkám, že je všechno skvělé.

Pak se ale ozvou tři rány. Osudové. Petr padá k zemi s prostřeleným hrudníkem, krkem a čelem. Jeho krev se mísí s bahnem bojiště. Vrhnu se k němu, beru ho do náručí: „Prosím, Petře, ne, žij! Vzbud' se...!“

Je to marné, je mrtvý.

Jsem prázdný, jako by někdo zabil mě, jako bych držel v náručí svou vlastní mrtvolu.

Prásk, prásk.

Cítím prudkou bolest v rameni a v hrudníku. Padám na Petrovo tělo. Cítím, jak mi blůzu slepuje krev. Nevím, jestli je má, či mého bratra, ale je mi to jedno. Pouze přemýšlím, proč je něco takového vůbec možné.

Myslíme si...

Ptám se sám sebe: Jaký to má smysl, celá tahle válka? Proč jsme se táhli takovou dálku, do cizí země, bojovali jsme za cizí lidi? Pouze pro necelou míli dlouhý pás zabahněného kusu země?!

Přemítám dál. Pokud je cena za takovouto část země tak vysoká, pokud za takovýto malý kousek musí padnout tolik mladých mužů, to by mě zajímalo, kolik lidí musí zemřít, aby byla tahle válka vyhraná. Nezískali jsme zde žádnou čest, pouze jsme svou krví zkropili bojiště. Svůj poslední odpočinek si nedopřejeme u rodiny v rodné zemi, nýbrž v bahně cizí země.

Jaký to má smysl, celá tahle válka? Ptám se sám sebe znovu. Z myšlenek mě vytrhuje až zvuk ohlašující druhou, podle plánů mnohem masivnější vlnu vojáků.

Pokud tuhle bitvu vyhrají, budou se konat obrovské oslavy. Já vím jen jedno - já se jich jistojistě nezúčastním, neboť poslední, co jsem schopný vnímat, je tlak desítek párů podrážek na mém těle.

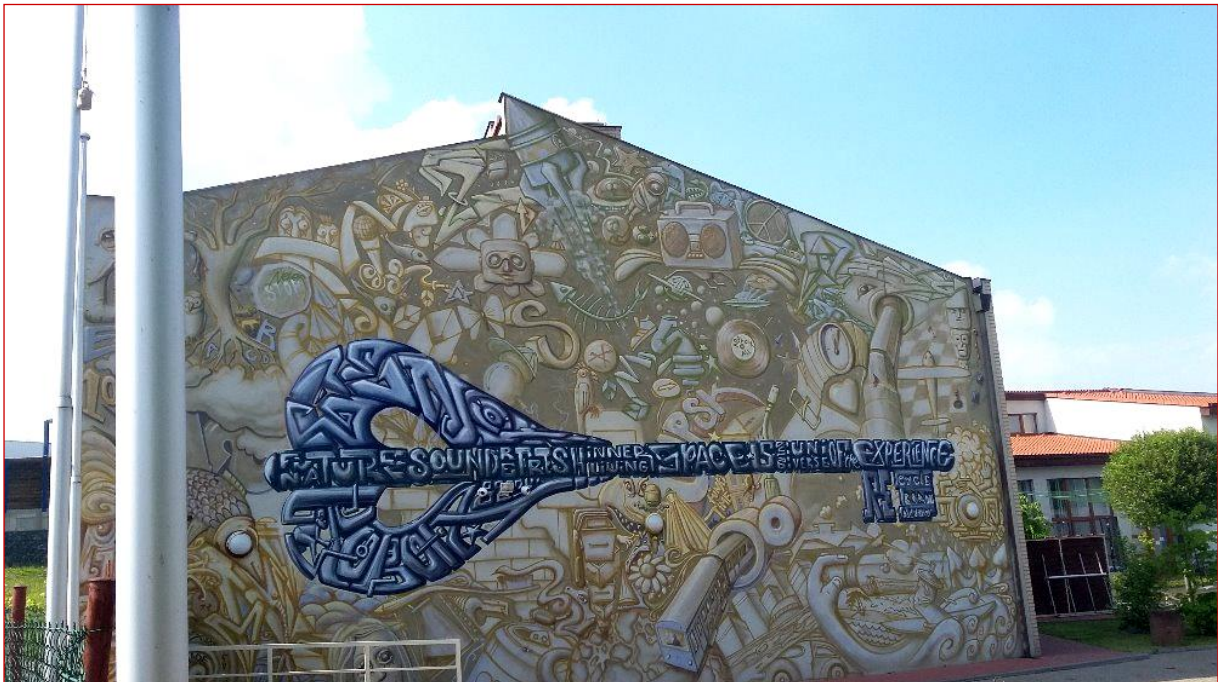
Marek Čejka 9.A

(soutěž pořádalo Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského, Pedagogická knihovna J. A. Komenského, Národní institut pro další vzdělávání pod záštitou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy a Asociace češtinář)

* * * * *

Co ten klíč schovává???

Na svých cestách jsem potkala velmi zajímavou budovu. Je na ní nakreslený klíč, podle mě ukazuje na trezor s pokladem. Proč ne? Všimla jsem si i jiných věcí na obrázku, čísla 13 a 10, rádia nebo vlaku... tak si myslím, že by trezor mohl být na nádraží. Jak jsem si myslěla, tak to tak bylo. Na nádraží v koutě je rádio. Koukla jsem pod něj a viděla část trezoru. Když jsem trezor vyndala, zjistila jsem, že je uzamčen na čtyřmístný kód. Vzpomněla jsem si, že na budově byla dvě čísla 13 a 10. Zkusila jsem to a ono to vyšlo! Trezor je sice malinký, ale velmi, velmi hodnotný. V trezoru se nachází moje fantazie. Takový trezor jsme museli jednou v životě najít všichni. Jinak bychom si nedokázali představit třeba mimozemšťana, vodníka nebo čerta. A pokud nemáte fantazii, tak najdete budovu s klíčem a jděte svoji fantazii hledat.

Text a foto Oliva

* * * * *

Myslíme si...

Byl pozdní večer – první máj – večerní máj – byl lásky čas

Kdo by neznal začátek slavné básně Karla Hynka Máchy Máj. Máj – květen je považován za měsíc lásky, vše kvete, rodí se mláďata, život začíná! Jak se s tématem LÁSKA poprali naši redaktoři???

Můj strhující příběh

Začalo to v lednu, když se kamarád seznámil s jednou slečnou, přičemž mělo dojít ke společné schůzce. Slečna nám sdělila, že s sebou vezme kamarádku, ať z toho taky něco mám. Každopádně kamarádka na schůzku nedorazila, neboť byla nemocná, což mne velice zarmoutilo. Setkal jsem se s ní až později, když měla narozeniny, a tehdy i přes strastiplnou cestu Kolínem proběhlo osudové setkání. Když jsem ji viděl poprvé naživo, nevěřil jsem vlastním očím. Na fotkách byla hezká, ale v reálu byla nádherná. Moc jsem o ní nevěděl, ale připadala mi velmi sympatická a milá. A co na ní ale bylo nejhezčí, bylo to, že byla velmi malého vzrůstu, mně sotva po ramena. Asi dva týdny poté jsme se znovu sešli a tehdy při rozloučení se to stalo. Nebylo zvláštní obejmout se na rozloučenou, ale tehdy se stalo něco, díky čemuž jsem se zamiloval. Ještě několikrát jsem za ní jel a každá schůzka pro mě byla úžasná. Pak přišly jarní prázdniny, kdy jsme se dohodli, že přijede ona za mnou. Byla to nádhera. Hodně dlouho jsme se procházeli venku a povídali si, a když jsme přišli domů, koukali jsme na romantický film a celá atmosféra toho dne mi připadala nádherná. Hrozně rád jsem koukal do jejích očí, objímal její tělo a cítil vůni jejích vlasů. Byly to zatím ty nejnádhernější chvíle tohoto roku. Nebudu popisovat, co se dělo dál, neboť ten příběh nekončí tak krásně, jak to zde popisuji. Každopádně to byla LÁSKA. Uzavřel bych to tak, že jsme se odcizili a dodnes spolu nemluvíme. (Pokud jste to dočetli až sem, prozradím vám, že tento příběh je z hodně velké části smyšlený, a doufám, že pobavil co nejvíce lidí.)”

Text Marek

Jak jsem si zamilovala ...

...svého plyšáka Edu.

Eda je plyšák (pes, rasa bígl), kterého jsem dostala k Vánocům, když mi byly čtyři. Od té doby jsem ho všude nosila s sebou. Brala jsem ho i na různé výlety. I když jsem později dostala daleko většího psa – plyšáka, zůstal mým oblíbeným. Dodnes mi sedí na posteli, i když už nemá takovou krásnou „srst“ jako dřív.

Wewerka

Jak jsem se zamilovala do plyšáků

Plyšáky jsem dostávala už od narození. Asi jako každé dítě. Na svého prvního plyšáka si již nepamatuji, ale v pokoji jich mám tolik, že se mi už nevejdou ani na postel. Nejvíce jsem se zamilovala do mého ledního medvídka, který má ruce založené na prsou. Používám ho totiž jako držáček na mobil. Jak jsem k němu přišla? Měla jsem narozeniny a babička řekla, že mi něco koupí. Já jako pětiletá holčička jsem se rozběhla do nejbližšího hračkářství a uviděla jsem toho nádherného ledního medvídka. Babička moc spokojená nebyla a říkala, že mi ho nekoupí. Ale jak se říká, asi po hodině přemlouvání mi ho nakonec koupila. Byla jsem tak ráda, že jsem celou cestu domů říkala pořád dokola: „Mockrát děkuju.“ Když jsme přijely domů, tak jsem si hned lehla do postele s medvídkem a usnula jsem. Vůbec se netěším, až se jednou zničí, třeba rozpáře. Je to ten nejkrásnější lední medvídek.

Oliva

Myslíme si...

Mám rád poníky!!!

Pravděpodobně to většina z vás neví, ale já mám rád poníky - My Little Pony. To znamená, že jsem brony a patřím do skupiny lidí, kteří mají rádi poníky. Brony lidé by bez poníků nemohli žít, znají většinu poníků jménem, žádná epizoda seriálu jim nesmí uniknout. Mě poníci zaujali asi ve dvanácti letech. Všichni si myslí, že My Little Pony

jsou jen pro malé děti. Ale to není pravda. Brony jsou dospěláci! Broníci pořádají akce jako například Vánoční karaoke sraz, kde se zpívají písničky a dávají dárečky. Karaoke jsem se také zúčastnil a můžu říct, že to bylo super. Snažím se získat co nejvíce plyšáků, zatím mám jenom dva, a to růžového Pinkie Pie a světle modrého s duhovou hřívou Rainbow Dash. Už mám i duhovou hřívu. Mým posledním úlovkem je kšiltovka. Ostatním to možná přijde divné, ale já jsem rád, když dostanu třeba omalovánky, samolepky nebo malou postavičku. Broníci nečtou jen knížky, ale hrajou i hry a sdílejí svoje namalované obrázky na facebooku. Někdo má rád anime, někdo zase pořady o vaření, já mám rád poníky a nikdo mi to nevymluví. Pokud budete mít o poníky zájem, klidně vás blíže seznámím. Hezký květen!

Nehete

Láska

Láska se šíří jako nemoc,
nesmíš se jí ale bát.

Najde si tě -
a ty začneš mít někoho strašně rád.

Můžeš mít rád svojí mamku,
nezapomeň na tátu, na pejska a kočičku,
na dědečka, babičku.

Taky můžeš mít rád jídlo,
to se moc nevyplácí.
Už nebudeš jako šídlo,
zapomeň na legraci.

Milovat se dá i sport
a to není žádný vtip,
zapotím se, dám si sprchu,
potom je mi hnedle líp.

Spousta z nás už bez mobilu nedokáže žít,
počítač je taky zrada,
každý ho chce mít.
Lepší je jít s kamarády
třeba na hřiště,
počítač nech ležet doma zase na příště.

Ve dvou se to lépe táhne,
to ví totiž celý svět,
tak běž hledat kamarády,
začni dneska, začni hned!

Mates

Myslíme si...

Moje první láska

Když mi bylo 5 let, byl jsem blázen do Batmana. Robina představoval většinou můj nejlepší kamarád Kubík, takže to bylo v pořádku. Ale pořád mi chyběla Batmanka.

Jednoho dne jsme šli na hřiště a tam jsem potkal jednu holčičku, byly jí asi 3 roky. A pořád si se mnou chtěla hrát a já ji odmítal, až mi to došlo, mohla by to být Batmanka! A tak jsme si hráli, jak chytáme Jokera, Mistera Freeze, Two Facee, a oba jsme byli šťastní. Bohužel jsem musel jít domů, a tak jsem si myslel, že jsem zase bez Batmanky. Ale hned druhého dne jsme šli s rodiči do jedné restaurace a tam jsem ji potkal zas,

a tak jsem pořád nutil rodiče, abychom tam chodili. Ale už jsem ji tam nikdy neviděl. Dodnes nevím, jak se ta holčička jmenovala, ale vím, že to bylo poprvé, co jsem se zamiloval.

Dody

Láska k divadelním prknům

Láska je velmi široký pojem a lze si pod ním představit opravdu ledacos. Můžete milovat osobu, věc, činnost... Opravdu cokoliv. Mou láskou je láska k divadlu.

Samozřejmě, že divadlo není to jediné, co miluji, ale je pro mě důležité. Shodneme se na tom, že láska je jakýsi pocit, který nás činí šťastným a tvoří určité sympatie vůči něčemu. Přesně tento pocit mám, když stojím na jevišti. Každý pátek máme schůzky, kde trénujeme divadelní hry. Dá se říci, že každý pátek odpoledne chodím na rande. V lásce je třeba překonávat dané překážky a ani v tomto případě neexistuje výjimka. Zkoušení bývá úmorné, zdoluhavé a ke konci otravné - tak to ale má být. Bez toho by se nedostavil pocit, který přijde, když stojíme po ukončení představení před lidmi a klaníme se. A to se dá přirovnat ke svatbě :-).

Honza

Čarodějnický nápoj lásky

Bylo nebylo, za sedmero horami a sedmero řekami byl velice osamělý pekař. Jednou za rok se vždy vydal do skal hledat diamant štěstí, aby našel pravou lásku. Ale jednou se propadl někam do neznáma do jeskyně, byl tam kotlík a police a v těch policích byly nějaké lektvary a ingredience. Najednou se tam objevila čarodějnice. Pekař se lekl, ale čarodějnice mu řekla, že mu pomůže najít pravou lásku, pokud jí za to dá nějaké jídlo, a tak pekař souhlasil. Čarodějnice zapálila oheň pod kotlíkem s vodou a hodila do něj: hadí ocas, dvě myši uši, čtyři jahody a tři prasečí oči,

potom to zamíchala, povařila a řekla pekařovi, ať nápoj vypije. Pekař ho vypil, ale nic se nestalo.

Pekař si myslel, že ho čarodějnice podvedla, tak se vrátil zpátky do města a nic jí nedal. A o rok později pekař měl rodinu: manželku a dvě děti! Potkal LÁSKU! Tak šel čarodějnici dát slíbené jídlo a mockrát jí poděkoval. Už byl na cestě ze skály, ale najednou se před ním objevil dvouhlavý drak. Pekař se vylekal. Ta čarodějnice totiž nebyla hodná, lásku mu nepřála, záviděla mu ji. Pekař bojoval a bojoval, ale pořád nemohl draka porazit, protože moc bojovat neuměl, ale byl chytrý. A tak na draka vylil všechny lektvary, které měla čarodějnice v policích. Draka to oslepilo, takže pekař mohl jít domů za svojí láskou.

Eliška Čapková 6.A

Potká Pepíček žábu a ta mu říká: "Pepíčku, polib mě."

"Ne!" odpoví Pepíček.

Žába znovu zaprosí: "Pepíčku, polib mě a něco dostaneš."

"Inu, proč ne," řekl si Pepíček a žábu políbil.

"A co dostanu?" zeptal se poté.

A žába na to: "Ekzém, ekzém!"

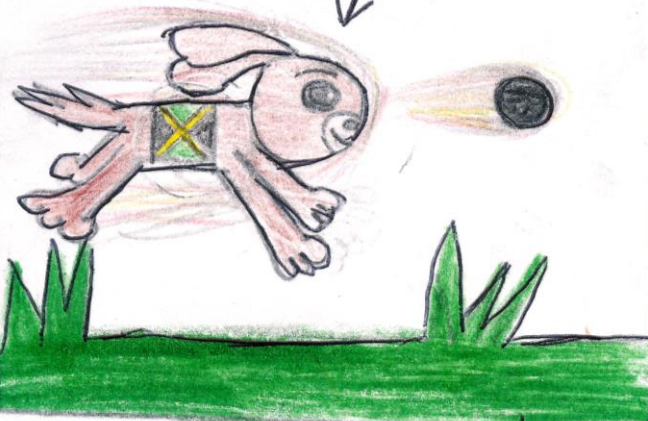
PES

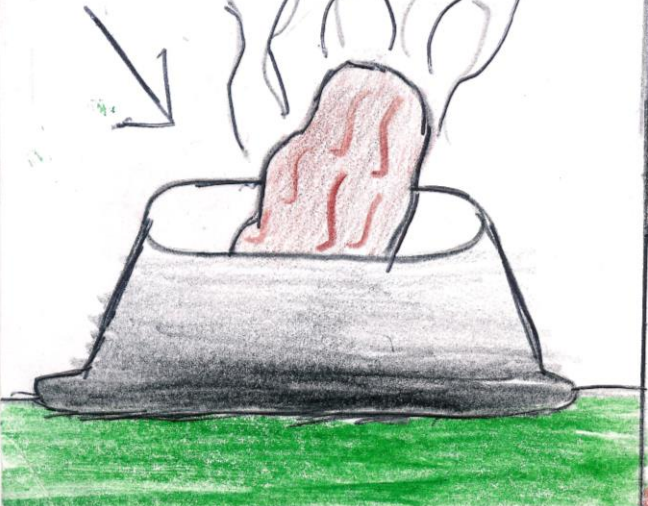
Každý den kláda svou
nahrádu.

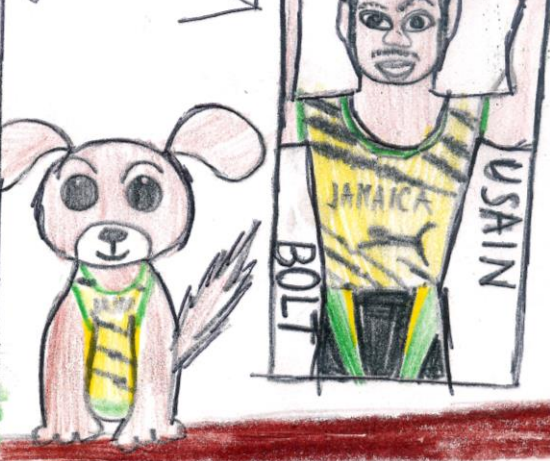
Je nejrychlejší běžec
v parku.

K obědu má nejradši
řízek.

Jeho nejoblíbenější
spoláček
je

Bavíme se...

Zkrátili vám prázdniny!

Devítky se mají, těch se to už netýká. Ale ostatní žáci naší školy tímto rozhodnutím již budou postiženi.

Základní školy mají každý rok dán předpis s minimálním povinným počtem vyučovaných hodin jednotlivých předmětů. Do školního roku 2017/2018 byly hodiny českého jazyka navýšeny o 8 a matematiky o 12 hodin. To by samo o sobě nic neznamenalo, protože zrovna naše škola s dodržováním minimálního ročního počtu hodin nemá žádný problém a pokaždé jí zbyde rezerva, ale následující školní rok přináší krizi! Už teď jsou zjištěny výlety, ředitelská volna a prázdniny, a když si spočítáme vyučovací dny, pár hodin nám do splnění nových kritérií chybí! Navíc se přidá plánovaná oprava a rekonstrukce topných systémů, což může trvat až 14 dní, a po tuto dobu nesmí do školy nikdo jiný než její pracovníci. A tudíž žáci do ní nemohou! Znamená to, že vyučovací hodiny musí škola někde nahnat, aby splnila minimální počet hodin. A když už se budete, milé nižší ročníky, dva měsíce válet, snad vás nenaštve, že týden z prázdnin utrhnou... Zkrátka do školy se letos vydáte ještě v srpnu. Myslím, že osmáky a nižší ročníky jsem moc nepotěšil ☹.

Kachna

Honza

Říká Hurvínek Máničke: „Máni, když piju kakao, tak mě píchá v oku!“
Mánička odpoví: „Tak si zkus vyndat brčko!“

Hurvínek s Máničkou jsou v kině. Hurvínek: „Máničko, sedí se ti dobře?“
„Ano!“ Hurvínek: „Vidíš dobře?“ „Ano!“ „Tak si to pojd' se mnou vyměnit!“

Puzzlík

školní měsíčník
ZŠ Miloše Šolleho Kouřim
13. ročník

Redakce 2016/2017:

Grafik:

Blanka Pavelková (BPav)

Redaktoři:

Tomáš Chlubna (Jonáš), 8.A
Michal Nedvěd (Myšák), 7.tř.
Marek Čejka (Marek), 9.A
Jan Bug (Honza), 9.A
Matěj Drahotka (Nehete), 9.A

Šéfredaktorka

Marie Bílková (MBí)

 KONICA MINOLTA

Vytištěno na produkčním tiskovém zařízení Konica Minolta bizhub PRESS C1060L, za přispění pana Martina Wojewody a společnosti Konica Minolta Business Solutions Czech, spol. s r.o.

Náklad 100 výtisků pro žáky a pedagogy školy.

Časopis k nahlédnutí na školních nástěnkách,

na městské vývěsce na poště a na stránkách školy www.zsk.cz

Redaktor elév:

8.A

Alex Bálek (Alex)

6.A

Jan Strunecký (Čenda)

Matyáš Wojewoda (Dody)

6.B

Šimon Paclt (Mišon)

5.A

Ema Alexandrová (ačmE)

Míša Olivová (Oliva)

5.B

Eva Kůsová (Wewerka)

Matěj Kolpak (Mates)

Filip Nedvěd (Fífa)

Ondra Chlubna (Chondra)

